

Speech

We are here

zondag 13 september 2015 om 14.15 uur

Bijdrage van Osman Yoonis tijdens de demonstratie 'Vluchtelingen Welkom' op de Dam in Amsterdam

De afgelopen weken is er veel aandacht voor vluchtelingen. Veel mensen zetten zich op verschillende manieren in om nieuwe vluchtelingen te helpen. Dekens, schoenen en kleding worden ingezameld en mensen stellen hun huis open door gastgezin te worden.

Vandaag staan we hier om samen onze stem aan de politiek te laten horen.

De situatie rond vluchtelingen is niet nieuw.

Al jaren vluchten mensen van geweld en gaan zij op zoek naar veiligheid en bescherming.

Deze situatie vraagt om een structurele oplossing, laten we daar samen aan werken!

Dat mensen en kinderen verdrinken in de Middellandse Zee is niet nieuw.

Al jaren wagen mensen hun leven op weg naar veiligheid.

Zo lang er oorlog is, zullen mensen vluchten.

Muren, hekken en prikkeldraad, zullen mensen in nood niet stoppen naar Europa te komen.

Dat is de realiteit.

Een andere realiteit is dat de problemen die vluchtelingen in Nederland tegen komen erg groot zijn.

We Are Here is al drie jaar bezig dit zichtbaar te maken.

In deze realiteit worden zwangere vrouwen op straat gezet als hun asielverzoek is afgewezen.

Zij hebben geen recht op onderdak, hebben geen geld en geen eten.

Pas wanneer een vrouw 8 maanden zwanger is krijgt ze opvang, omdat dan zeker is dat ze in Nederland zal bevallen.

In deze realiteit zit een jonge man die eigenlijk zou kunnen studeren, zou kunnen werken en belasting betalen, steeds in vreemdelingendetentie.

Niet omdat hij iets crimineels heeft gedaan, maar alleen omdat hij op straat loopt, alleen omdat hij bestaat.

In deze realiteit wonen families hun hele leven op een gezinslocatie tot dat hun kind 18 is geworden.

Hun kind is dan in de ogen van Nederland een volwassene geworden die zijn ouders niet meer nodig heeft om te overleven.

De ouders worden daarom uitgezet, ook al woonden ze jaren in Nederland.

De Nederlandse asielprocedure zit vol met gaten.

Bij aankomst in Nederland krijgt een vluchteling acht dagen de tijd om zichzelf voor te bereiden op de start van de asielprocedure.

Acht dagen om bij te komen van een reis van maanden of soms zelfs jaren.

Dit is veel te kort.

Het is veel te weinig tijd om bij te komen van een zware, emotionele periode en om te wennen aan een nieuwe omgeving.

Maar ook een advocaat heeft meer tijd nodig om een zaak goed voor te bereiden.

Hiervoor zijn niet 8 dagen nodig, maar misschien wel 8 maanden.

[..]

Het is onacceptabel dat mensen op straat moeten leven.

Iedereen heeft recht op een dak boven zijn hoofd.

Iedereen moet toegang hebben tot 24-uurs opvang.

Zo krijgen ze de rust en ruimte in hun hoofd om na te denken over hun toekomst.

Vanuit deze rust kunnen mensen worden geactiveerd, zodat ze kunnen werken aan zichzelf, en kunnen bijdragen aan de samenleving.

Zulke opvang brengt geen valse hoop, het brengt vooruitgang.

Het geeft iedereen de kans om samen te leven.

Dit zijn slechts voorbeelden, van de lange lijst gaten en gebreken die het asielbeleid rijk is. De politiek laat zien dat zij heel ver van deze realiteit verwijderd is.

Een realiteit waarbij mensen op straat leven, en niet mogen deelnemen aan de samenleving waarin zij leven.

De asielmachine kost Nederland veel.

Niet alleen geld, maar ook ambitie en talent.

Als mensen mogen werken betalen ze ook belasting en kunnen ze bijdragen aan Nederland.

Zij zijn hier om mee te bouwen aan dit mooie land.

Schouder aan schouder.

Dit is onze samenleving en samen zijn we sterk.

Samen hebben we de macht om iets te doen.

Samen hebben wij de kracht om dingen te veranderen.

De afgelopen weken zijn veel initiatieven gestart om vluchtelingen te helpen.

Maar vraag je niet alleen af wat jij kan doen voor een vluchteling, vraag ook wat een vluchteling zou kunnen en willen doen als hij de kans krijgt.